

Märk hur vår skugga Fredmans epistel N:o 81 (CM Bellman)

Hårdrock <https://youtu.be/hhsPZlxPNPA>

Visa <https://youtu.be/B94V-DV-Qxc>

|6 |3_d |6 |6 |
|6 |2 |3_d |3_d |

|6 |3_d |6 |2 |
|6 |2 |3_d |6 |

1	1	5	5
6	6	3_d	3_d
6	2	3_d	3_d

|6 |3_d |6 |2 |
|6 |2 |6 3_d |6 |

Märk hur vår skugga, märk Movitz
mon frére
Inom ett mörker sig slutar
Hur guld å purpur i skoveln, den där
Byts till grus å klutar

Vinkar Karon från sin brusande älv
å tre gånger sen dödgrävaren själv
Mer du din druva ej ryster
Därför, Movitz, kom hjälp mig å välv
Gravvård över vår syster

Lillklockan klämtar till storklockans
dön
Lövad står kantorn i porten
å vid de skrålande gossarnas bön
Helgas denna orten

Vägen upp till templets griftprydda
stad
Trampas mellan rosors gulnade blad
Multnade plankor och bårar
Till dess den långa å svartklädda rad
Mjukt sig bugar i tårar

Så gick till vila från slagsmål och bal
Grälmakar Lövberg din maka
Där, ditåt gräset långhalsad och smal
Hon än glör tillbaka

Hon från Dantubommen skildes idag
å med henne alla lustiga lag
Vem skall nu flaskan befalla
Törstig var hon och uttörstig är jag
Vi är törstiga alla

*Til Grälmakar Löfberg i Sterbhuset vid Danto bommen,
diktad vid Grafven.*

Dedicerad til Doctor BLAD.

Märk hur' vår skugga, märk *Movitz* Mon Frere!
Innom et mörker sig slutar,
Hur Guld och Purpur i Skåfveln, den där,
Byts til grus och klutar.
Vinkar Charon från sin brusande älf,
Och tre gånger sen Dödgrävaren själf,
Mer du din drufva ej kryster.
Därföre *Movitz* kom hjälp mig och hvälf
Grafsten öfver vår Syster.

* * *

Ach längtansvärda och bortskymda skjul,
Under de susande grenar,
Där Tid och Döden en skönhet och ful
Til et stoft förenar!
Til dig aldrig Afund sökt någon stig,
Lyckan, eljest uti flygten så vig,
Aldrig kring Grifternas ilar.
Ovän där väpnad, hvad synes väl dig?
Bryter fromt sina pilar.

* * *

Lillklockan klämtar til Storklockans dön,
Löfvad står Cantorn i porten;
Och vid de skrålande Gåssarnas bön,
Helgar denna orten.
Vägen opp til Templets griftprydda stad
Trampas mellan Rosors gulnade blad,
Multnade Plankor och Bårar;
Til dess den långa och svartklädda rad,
Djupt sig bugar med tårar.

* * *

Så gick til hvila, från Slagsmål och Bal,
Grälmakar Löfberg, din maka;
Där, dit åt gräset långhalsig och smal,
Du än glör tillbaka.
Hon från Danto bommen skildes i dag,
Och med Hanne alla lustiga lag;
Hvem skall nu Flaskan befalla.
Torstig var hon och uttorstig är jag;
Vi ä torstiga alla.